

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 14. maj 2008
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2007-730-0505
Dok.: CKV40989

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 19, som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 9. april 2008 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven og forskellige andre love (Dansk straf-femyndighed) (L 16).

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 19 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven og forskellige andre love (Dansk straffemyndighed) (L 16):

”Ministeren bedes give nogle konkrete eksempler på, hvilke handlinger som er omfattet af den foreslåede § 8, nr. 3.”

Svar:

Efter forslaget til straffelovens § 8, nr. 3, omfatter dansk straffemyndighed handlinger, som foretages uden for den danske stat, uden hensyn til hvor gerningsmanden hører hjemme, når handlingen krænker en forpligtelse, som det ifølge lov påhviler gerningsmanden at iagttage i udlandet. Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende bestemmelse i straffelovens § 8, nr. 2, 1. led.

Som nærmere beskrevet under pkt. 3.4.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger omfatter den foreslåede bestemmelse for det første et uden for straffebestemmelsen etableret særligt pligtforhold. I retspraksis er den gældende bestemmelse (§ 8, nr. 2, 1. led) f.eks. anvendt i forhold til overtrædelse af færdselslovens bestemmelser om køre- og hviletid, jf. herved Højesterets dom af 4. november 1994 (gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1995, side 9). Sagen angik et tilfælde, hvor en dansk chauffør under kørsel i Holland overtrådte køre- og hviletidsreglerne, hvilket medførte et strafansvar for den danske vognmand efter færdselslovens regler om objektivt ansvar.

Som anført i lovforslagets bemærkninger omfatter den foreslåede bestemmelse for det andet et særligt pligtforhold, der forudsætningsvis er indeholdt i selve straffebestemmelsen. Dette vil f.eks. gælde i forhold til overtrædelser af bestemmelser, der forudsætter en særlig relation mellem gerningsmand og offer, herunder navnlig som led i institutionsophold. Som et eksempel herpå kan nævnes straffelovens § 219, hvorefter det er strafbart for en ansat på institution for sindslidende mv. at have samleje med en person, der er optaget på institutionen.

I retspraksis er den gældende bestemmelse (§ 8, nr. 2, 1. led) også anvendt i forhold til en ægtefælles tilsidesættelse af pligten til ikke at indgå nyt ægteskab, så længe det nuværende ægteskab består, jf. herved straffelovens § 208 om bigami (Københavns Byrets dom af 4. januar 2005 (utrykt)).

Som anført i lovforslagets bemærkninger til forslaget til straffelovens § 8, nr. 3, vil det normalt være en forudsætning for at anvende den foreslåede bestemmelse, at der er spørgsmål om at rejse straffesag mod en person, som har eller har haft en vis tilknytning til Danmark.

Det bemærkes, at retsforfølgning på grundlag af forslaget til straffelovens § 8, nr. 3, i forhold til lovovertrædelser, som er begået i udlandet, ligesom efter gældende ret vil forudsætte, at der er tale om overtrædelser af danske straffebestemmelser, som har eksterritorial gyldighed (dvs. at der er tale om dansk lovgivning, som også skal iagttages i udlandet). At en lovbestemmelse har eksterritorial gyldighed er ikke det samme, som at lovbestemmelsen i den foreslåede § 8's forstand indeholder en forpligtelse, som det påhviler gerningsmanden at iagttage i udlandet. Som anført forudsætter retsforfølgning efter jurisdiktionsbestemmelsen således herudover, at der er sket en krænkelse af et særligt pligtforhold.